

GRČKA – POLUOSTRVO PELION

Čudesan spoj mora i planine. Divљina i lepota u jednom.

Rajske plaže i prava ogrlica tradicionalnih živopisnih sela. Bogatstvo voda, šuma, livada i voća. Domovina kentaura, mitskog kralja Peleja i legendarnog junaka Ahila. Poluostrvo Pelion ima sve. To je Grčka kakvu malo poznajete. Kraj u koji su ljubitelji prirode iz Srbije retko zalazili. Čari divљje, očuvane i prekrasne prirode tog krajolika upoznao sam krajem maja na planinarsko – turističkoj akciji u organizaciji PSD „Železničar“ Beograd. Rečju, kraj idealan za planinarenje.

Pelion ili Pilion, je poluostrvo i planina u jugoistočnom delu Tesalije, u samom središtu Grčke, između Soluna i Atine. Poput je kuke jer ga sa istoka zapljuskuju talasi Egejskog mora, a sa zapada zaliva Pagasitikos. Kao i svaki kraj ove zemlje bogat je istorijom i mitologijom. Tako i naziv Pelion potiče od mitskog kralja Peleusa, odnosno Peleja, iz čijeg se braka sa nimfom Tetidom rodio legendarni grčki junak Ahil. To je i zemlja čuvenih mitoloških bića kentaura. Volos je centar poluostrva i pokrajine Magnazije.

{joomplucat:18 limit=4}

Najviši vrhovi Peliona, jedne od najlepših grčkih planina, su na njenoj severnoj strani, Pliasidi 1548 metara i Pourianos Stavros 1610 metara. Nismo imali sreće da dođemo do ovih vrhova, jer su na njima vojni objekti. Tako se njegov istočni masiv naglo survava u Egejsko more stvarajući divљje, stenovite i lepe obale, litice i uvale. Nasuprot tome je zapadni predeo koji se pitomo spušta do Pagasetikus zaliva. Prema mitologiji ova planina je bila letnja rezidencija bogova s Olimpa. Istočni deo je bogat šumama četinara, hrasta, bukve, javora, ali i kestena i

drevnih platana, dok je na zapadnom slika drugačija, ali takođe lepa i čarobna. Ceo kraj obiluje maslinjacima, mediteranskim voćem i biljem, ali i trešnjama, kruškama i svakojakim kontinentalnim voćem. Na Pilonu se nalaze i brojni izvori, klisure i potoci. Prava je oaza reka, vodopada i izvora kristalno čiste vode. U vreme letnjih meseci zaseniće vas plavetnilo Egejskog mora, mala ribarska mesta, rajske plaže i letovališta. Ali, i za vreme zime, ova prelepa planina i njene snežne padine, pružaju velike mogućnosti za skijanje na savršenim ski-stazama.

{joomplucat:19 limit=4}

U nedrima planine Pilion, na njenim padinama poput dragulja skrivena su tradicionalna sela. Ima ih 24, sa tradicionalnom pilionskom arhitekturom, kamenim zgradama i terasama, što im omogućava fantastičan pogled na okolinu. U to sam se uverio učestvujući sa planinarima beogradskog „Železničara“ i drugih društava na dve pešačke ture od letovališta Kala Nera do obližnjih sela u brdima. Gde god da pođete, od mora ka brdima, imate stare uređene staze, koje naši domaćini nazivaju kaldrmi. Izgrađene su odavno i služile meštanima za dopremanje maslina. Ovaj prirodni rezervat privlači turiste tokom cele godine jer ima mrežu utabanih staza za planinarenje i montbike, a u blizini su peščane i šljunkovite plaže.

{joomplucat:20 limit=4}

Staza Kala Nera – Miljes (380 m n.v.) – Vizica (470 m n.v.) – Kala Nera. Najpre makadamom kroz maslinjake, a onda kaldrmisanom stazom. Spuštamo se u dolinu jedne od rečica, sledi uspon do prvih kuća Miljesa, zatim do stanice turističkog vozića u tom mestu, gde možete videti jedan od brojnih vodopada na poluostrvu. Penjemo se do centra Miljesa i nastavljamo 2 km asfaltom ka selu Vizica, usput sa prelepim vidikovcima na zapadnu obalu Peliona. Na trgu u Vizici su prave atrakcije dva stara platana. Strmom stazom silazimo u dolinu reke, sledi uspon makadamom kraj jedne crkve, a onda preko grebena dolazimo do puta koji vodi na obalu do Kala Nere. Pešačka staza, ukupne dužine 15 km, je dobro markirana i može se preći za oko 6 sati.

{joomplucat:21 limit=4}

<http://www.youtube.com/watch?v=xygcn4olQCE>

Staza Kala Nera – selo Pinakates – Kala Nera. Još na izlasku iz letovališta pešačka staza sa putokozom i dobrom markacijom. Vodi kroz hlad maslinjaka, olijandera, voćnjaka... Kada dođete do bila okrenite se da uživate u pogledu na zaliv Pagasitikos. Zanimljivo je da na stazi sve do sela prolazite kraj tri crkve i pored nekoliko kuća za odmor i salaša ovdašnjih meštana. Ima tradicionalnih kuća od kamena, pokrivenih kamenim pločama. A odjednom se u tom zabitom kraju nađete na pruzi turističkog vozića koji jednom dnevno saobraća od do Miljesa, sa više tunela i mostova. Tu je i železnička stanica Pinakates, odakle se kaldrmom kraj kanala, iz kojeg juri voda, penjemo do Crkve Svetog Jovana. Delom kroz četinarsku šumu izbijamo na asfaltni put, koji povezuje sela na poluostrvu. Već odatle se vidi selo Pinakates, sa kućama načičkanim u brdu. Dolazimo do Crkve Svetog Ilije iz 1803. godine na bilu iznad sela. Odatle puca pogled na susedna sela na zapadnom delu Peliona, kao što su Cangarada i Kišos. Silazeći ka centru klanjamo se još dvema crkvama, od koji je ona novija posvećena Svetom Dimitriju na samom trgu, gde je imponantna česma iz 1894. godine i stari platan. Pinakates se smatra jednom od najbolje očuvanih od 24 sela ovog poluostrva, pa je zaštićeno područje prve kategorije. Staza je ukupne dužine 11 km, kao i prethodna do Miljesa pogodna je i za rekreativce.

{joomplucat:22 limit=4}

http://www.youtube.com/watch?v=LZ18NP_uiBM {jcomments on}

Zabeležio rečima i slikama Srboljub Nikolić